

Ska Sverige närma sig Tyskland?

Tyskland

SVAR TILL "TYSKLAND ALLT VIKTIGARE FÖR SVERIGE" I NT 22/9

Sverige är inne på sitt 22:a medlemsår i EU. Vid Sveriges inträde var det Frankrike som var EU:s ansikte utåt. I massmedia skildrades hur dynamisk utvecklingen var i EU och det fanns en stark framtidstro. Euron, den inre marknaden, Maastrichtfördraget, Lissabonfördraget och östutvidgningen sågs som garantier för framgång. Genom en samlad röst i Bryssel skulle EU bli en dominerande spelare på den globala arenan. Sverige skulle få ett mycket stort inflytande i EU, hette det.

I dag har Frankrike allvarliga problem och inget blev bättre för EU när Storbritannien beslutade sig för att åter bli självständigt. I Sverige har det dessutom hela tiden funnits en ihållande folklig skepsis mot maktkoncentrationen till Bryssel, samtidigt som våra EU-politiker helt har tystnat i frågan. Tyskland är ett dominerande medlemsland inom EU men har av förståeliga skäl sedan 1945 medvetet fört en lågmäld politik på den internationella arenan. Många har varit oroliga för ett ekonomiskt växande Tyskland och ett av kraven för en återförening med DDR var just att Tyskland övergav sin urstarka D-Mark och ersatte den med euron.

Debattinlägget av Svenskt Näringsliv bryter på flera sätt mot den gamla EU-politiken. När Svenskt Näringsliv föreslår att Tyskland borde "... visa globalt ledarskap ..." så blir det märkligt på mer än ett sätt. Ska Bryssel förbikopplas och ska då Tyskland agera självständigt? Vilka ska Tyskland i såna fall företräda? Vill Sverige ens att Tyskland ska agera på detta vis?

Svenskt Näringsliv föreslår även att Sverige (tio miljoner invånare) och Tyskland (81 miljoner invånare) "... genom ökat samarbete i EU-politiken ..." ska gå vidare. Vad blir det för maktrelation? Debattinlägget sätter fingret på ett gammalt problem i Sveriges relationer med EU. Faktum är att väldigt mycket inom EU har fungerat dåligt under decennier. Problem som är ofrånkomliga i den typ av konstruktion som EU faktiskt är och där EU:s medlemsstater dessutom brottas med stagnation på grund av en åldrande befolkning och allt sämre konkurrenskraft.

Tyskland har dock en mängd gamla, anrika industriföretag men även en gammal arbetsmarknadstradition med starka fackföreningar och goda anställningsvillkor. De tyska lönerna är högre än i Sverige. Den kombinationen kan Sverige lära sig desto mer av. Ännu mer kan vi dock lära oss av det extremt välmående Schweiz, ett land ungefär lika stort som oss men som – liksom Norge – har valt att förbli självständigt.

Tomas Larsson

” **Debattinlägget av Svenskt Näringsliv bryter på flera sätt mot den gamla EU-politiken.**